

ÎNCHEIERE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dorofeev Tamara,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2 împotriva Tamarei Dorofeev și Tatianei Dorofeev, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată și la cererea reconvențională a Tamarei Dorofeev și Tatianei Dorofeev împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 2, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Termocom” cu privire la anularea facturilor de plată și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Dorofeev Tamara și cererea de alăturare la apel depusă de Dorofeev Tatiana și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 martie 2015 prin care acțiunea inițială și cererea reconvențională au fost admise parțial,

c o n s t a t ă :

La 04 iulie 2014, ÎMGFL nr. 2 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tamarei Dorofeev și Tatianei Dorofeev, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că este gestionarul fondului locativ și acționează în baza contractului prin care și-a asumat obligația de a achita la timp și integral energia furnizată locatarilor de către furnizorul SA „Termocom” precum și serviciile altor furnizori.

Indică că potrivit art. 58, 59, 60 din Codul cu privire la locuințe și pct. 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002, locatarii urmează a achita plata pentru serviciile locativ-comunale în luna precedentă pînă la data indicată în factura de plată, însă Dorofeev Tamara și Dorofeev Tatiana nu au achitat la timp și integral serviciile prestate, iar conform descifrării eliberate de către ÎM „Infocom”, suma neachitată de pentru serviciile prestate de SA „Termocom” la data de 01 aprilie 2014, constituie 1 629, 23 lei.

Menționează că la încercările de a soluționa litigiului pe cale extrajudiciară, pârții achită lunar doar câte o parte din datorie, respectiv recunoaște datoriile acumulate, însă din motive necunoscute nu le achită.

Totodată, susține că întrucât livrarea și consumul serviciilor comunale are loc zilnic, iar relațiile de drept au un caracter neîntrerupt, termenul de executare a obligației fiind nedeterminat, astfel creditorul are dreptul de a pretinde oricând executarea acesteia.

În drept își întemeiază cerințele în baza art. art. 512 alin. (1), 572 alin. (2) Cod civil.

Solicită, încasarea din contul Tamarei Dorofeev și Tatiane Dorofeev în beneficiul ÎMGFL nr.2 a datoriei în sumă de 1 629,23 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 24 septembrie 2014, Dorofeev Tamara și Dorofeev Tatiana, reprezentate de avocatul stagiar Voitic Serghei, au depus acțiune reconvențională împotriva ÎMGFL nr. 2, intervenient accesoriu SA „Termocom” cu privire la anularea facturilor de plată și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reconvenționale au indicat că facturile de plată eliberate de ÎMGFL nr. 2 urmează a fi anulate întrucât în conținutul acestora sunt indicate și sumele care se referă la perioada de pînă din luna iulie 2011, în acest sens fiind depășit termenul de prescripție prevăzut de art. 267 Cod civil.

Indică reclamantele că locuința dînselor este deconectată de rețeaua energiei termice din data de 22 noiembrie 2001, iar acest fapt se confirmă prin Actul întocmit de către colaboratorii SA „Moldova Gaz”.

Totodată, menționează că în planul efectuării conectării gazoductului la sistemul de încălzire autonomă și conectarea caloriferilor la cazan este menționat că, coloanele tranzitorii sînt izolate, ceea ce denotă și din prin procesul-verbal din 25 noiembrie 2013, întocmit de către Director, inginer - șef și inginer din ÎMGFL nr. 2, în care se indică că coloanele tranzitorii în apartamentul care se află la etajul 5 lipsesc.

Relatează că, dîsele nu au încheiat nici un contract cu pîrîtul sau intervenientul accesoriu referitor la acordarea serviciilor de livrare a energiei termice și nu au solicitat și nici nu au primit de la pârât sau intervenient accesoriu careva servicii.

Prin urmare, pîrîtul nu este în drept să pretindă de la ele careva sume pentru serviciile, care, de fapt, nu au fost acordate, cu atît mai mult cu cît SA„Termocom” a livrat energia termică în lunile octombrie 2011-martie 2012, noiembrie 2012-aprilie 2013 octombrie 2013- martie 2014, în timp ce dîsele încălzeau locuința în care trăiesc prin încălzirea autonomă.

Mai indică că în facturile de plată este indicată și necesitatea achitării apei calde însă dîsele nu folosesc apa caldă livrată de pîrt.

Astfel, afirmă că deși, pârâtul își întemeiază cerințele pe prevederile Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.191 din 19 februarie 2002 și elaborat în conformitate cu Constituția, Codul locativ, Legea cu privire la protecția consumatorilor, Legea cu privire la arendă, Legea condominiului în fondul locativ și alte documente normative, nici unul din actele specificate nu

reglementează și nu stipulează obligația consumatorului de a achita plăți suplimentare pentru energia termică.

Consideră că prin obligarea consumatorului să achite plăți pentru serviciile inexistente doar pentru acoperirea pierderilor suportate de către agentul economic se ignoră principiul constituțional al respectării dreptului de proprietate, deoarece prin impunerea acestor plăți ÎMGFL nr. 2 obligă consumatorii să suporte anumite cheltuieli, lipsindu-i, astfel, nejustificat de proprietate sau de o parte din mijloacele financiare de care dispun, și care în sensul dispozițiilor legale sunt bunuri.

Solicită, anularea facturilor de plată pentru serviciile comunale eliberate de către ÎMGFL nr. 2 și repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 26 martie 2015, acțiunea inițială au fost admisă parțial, fiind încasat de la Dorofeev Tatiana și Dorofeev Tamara în mod solidar în beneficiul ÎMGFL nr.2 suma de 1 599,90 lei cu titlu de datorie pentru energie termică pentru perioada 01 aprilie 2014 și suma de 270 lei cu titlu de taxă de stat, în rest acțiunea inițială a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, a fost admisă parțial acțiunea reconvențională fiind anulată suma de 29,90 lei cu destinația „energie termică (apă caldă) pentru adresa mun. Chișinău str. Zelinski 24/4 ap. 60 titular Dorofeev T.A. și obligată ÎMGFL nr. 2 să excludă această sumă din contul T. Dorofeev, în rest pretențiile acțiunii reconvenționale au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Dorofeev Tamara și cererea de alăturare la apel depusă de Dorofeev Tatiana și menținută hotărârea primei instanțe.

În favoarea concluziei enunțate instanța de apel a reținut prevederile pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la /reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, extrasul din Registrul bunurilor imobile și informația despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarii domiciliați pe adresa str. Zelinski nr.34/4, ap. 60 (f.d. 7, 13) și a stabilit că apelanții sunt coproprietarii apartamentului nr. 60 din str. N. Zelinski 34/4, mun. Chișinău și înregistrează o datorie format în perioada octombrie 2011-martie 2014 în mărime de 1599,30 lei pentru energia termică încălzire și 29,93 lei plata pentru energia termică apă caldă (f.d. 13).

Totodată, instanța de apel reținând prevederile art. 267 alin. (1) din Codul civil, care indică că termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanța de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, a respins afirmațiile apelantelor, cu referire la faptul că nu a fost aplicat termenul general de prescripție, remarcând în acest sens că perioada pentru care se solicită încasarea datoriei este octombrie 2011-martie 2014, pe când acțiunea a fost înaintată la 04 iulie 2014, în interiorul termenului de prescripție.

De asemenea, instanța de apel a respins și argumentul apelanelor privind lipsa temeiului legal de încasare a datoriei, și a stabilit că prima instanță corect a constatat că Dorofeev Tamara și Dorofeev Tatiana fiind coproprietarii apartamentului nr. 60 din str. N. Zelinski 34/4, mun. Chișinău, sunt obligați să achite energia termică livrată, or, legislația națională în vigoare stabilește și obligativitatea locatarilor debransați de la energia termică (încălzire) de a achita pentru energia termică livrată

în blocurile în care locuiesc în mărime de 20% din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului.

La fel, instanța de apel, a conchis că legislația în vigoare în mod clar evidențiază obligația apelantelor de a achita prețul serviciilor comunale-furnizare energiei termice încălzire și a remarcat că și această obligație nu poate fi afectată de inexistența unui contract încheiat între furnizor și locatar, întrucât drepturile se realizează în condițiile actelor normative în vigoare.

Prin urmare, instanța a reținut temeinicia pretențiilor intimatului ÎMGFL nr.2 privind încasarea datoriei, concluzionând că prima instanță corect a stabilit că între ÎMGFL nr.2 și Dorofeev Tatiana și Dorofeev Tamara au fost stabilite raporturi juridice în baza cărora cele din urmă au beneficiat de servicii publice de gospodărie comunală, și respectiv, sunt obligate să achite contravaloarea serviciilor prestate, conform facturilor primite.

De asemenea instanța de apel a constatat că, instanța de fond justificat a admis parțial și cererea reconvențională privind anularea sumei de 29,93 lei din factura cu destinația energia termică-apă caldă cu obligarea excluderii acestei sume din contul personal al Tatiane Dorofeev în temeiul art.123 alin.(6) CPC, ori potrivit articolului menționat faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsură în care cealaltă parte nu le-a negat.

La 14 martie 2016, Dorofeev Tamara a declarat recurs împotriva deciziei instanțe de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei hotărâri prin care acțiunea inițială să fie respinsă, iar acțiunea reconvențională să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că în cadrul examinării cauzei instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că locuința dînsei este deconectată de la rețeaua energiei termice din 22 noiembrie 2001, fapt ce se confirmă și prin actul întocmit de colaboratorii SA „Moldova Gaz”, iar conform planul efectuării conectării gazoductului la sistemul de încălzire autonomă, și conectarea caloriferelor la cazan, coloanele tranzitorii sînt izolate, fapt ce rezultă și din procesul-verbal din 25 noiembrie 2013 întocmit de către reprezentanții intimatului.

Totodată, indică recurenta că instanța de apel stabilind că între IMGFL-2, și Dorofeev Tatiana și Dorofeev Tamara a existat un raport juridic în baza căruia primul a prestat, iar ultimii au beneficiat de servicii comunale, a lăsat fără apreciere faptul că între părțile litigiului nu au avut loc careva relații contractuale, or, art. 8 din codul civil reglementează expres temeiurile apariției drepturilor și obligațiilor civile.

La fel, susține recurenta că instanța de apel nejustificata a concluzionat că în locuința dînsei a fost livrată energie termică, deoarece conform procesului-verbal din 25 noiembrie 2013, întocmit de către însăși colaboratorii IMGFL-2 este indicat că coloanele tranzitorii lipsesc.

Mai mult decît atît, instanța de apel nu a dat apreciere faptului că calculul prezentat de către IMGFL-2, nu corespunde prevederilor Regulamentului aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, pct. 8 alin. (1) al căruia prevede că în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăpere la un nivel de cel puțin + 18 °C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10 %, începînd cu 1 octombrie 2011; 15 %, începînd cu 1 octombrie 2012; 20 %, începînd cu 1

octombrie 2013, din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine).

Indică că în calculul prezentat de IMGFL-2, în fiecare an suma indicată este aceeași, sau acest fapt constituie o încălcare pentru care instanța de apel urma să caseze hotărârea primei instanțe.

În context, recurenta a invocat motive similare celor indicate în acțiunea reconvențională, insistând că prin Regulamentul aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, se apără interesele SA „Termocom”, care este un agent economic aflat în gestiunea statului, și se urmărește scopul de a acoperi pierderile suportate de către acesta, fapt care contravine legislație în vigoare, iar conform art. 12 alin. (2) din Codul de procedură civilă dacă, la judecarea pricinei civile, se constată că o lege sau un alt act normativ nu corespunde unei legi sau unui alt act normativ cu o putere juridică superioară, instanța aplică normele legii sau ale altui act normativ care are putere juridică superioară.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

După cum rezultă din atele cauzei copia deciziei instanței de apel din 26 noiembrie 2015 a fost expediată în adresa participanților la proces, inclusiv recurentei Dorofeev Tamara prin scrisoarea cu nr. de ieșire 4431, care nu este datată (f.d. 112), iar materialele dosarului nu conțin date ce ar confirma recepționarea acesteia de către destinatari.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 martie 2014, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dorofeev Tamara este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Dorofeev Tamara nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Dorofeev Tamara asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Dorofeev Tamara ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Dorofeev Tamara se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță